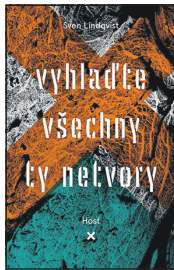

výběr salonu, knihy

Sven Lindqvist: Vyhlad'ťe všechny ty netvory knihu vybral Zdenko Pavelka

Ve Švédsku jeden z nejvěhlasnějších spisovatelů (1932–2019), u nás zatím spíše neznámý. Tenhle esej prolutý se záznamem cesty napříč Saharou z Alžírska do Nigeru vydal v roce 1992. Ne že by se tehdy o krvavé evropské koloniální minulosti ještě nevědělo, ale málokomu se o ní chtělo mluvit, tím méně ji kriticky reflektovat. Název knihy je citací z novely Josepha Conrada *Srdce temnoty*, říká to šílený Kurtz. Jak Conrad, tak Lindqvist prostřednictvím této věty charakterizují anglické, německé, belgické nebo francouzské dobyvatele a správce domorodých území. Jejich obyvatelé nebyli pro Evropany lidmi. Lindqvist jde však ještě dál. Dovojuje, že se rasismus z kolonií stočil zpět do zemí původu v podobě hitlerovské expanze: *A když se pak příběh ze srdce temnoty začal odehrávat v srdci Evropy, nikdo to nepoznal*. Kniha byla jedním ze zdrojů i pro nedávný seriál HBO *Stručné dějiny vyhlazování*.

Přeložila Petra Hesová. (Host)

Magdalena Grzebałkowska: Wojenka O dětech, které dospěly bez varování knihu vybral Miroslav Stuchlý

Reportérka Magdalena Grzebałkowska zachycuje osudy dětí, do jejichž životů krutě zasáhla druhá světová válka. Řada z nich byla odebrána rodičům a během válečných let vyrůstala v drastických podmínkách například v sirotčinci nebo gulagu, některé se dokonce staly vojáky a přímo se účastnily vojenských operací. A mnohé z nich se z toho traumatu nedokázaly vzpamatovat. Všechny příběhy obsažené v knize byly sepsány na základě rozhovorů, které autorka s jejich protagonisty vedla. Ve snaze o co největší autenticitu a objektivitu jsou její popisy strohé, zbavené subjektivního pohledu, což knize dodává na mrazivosti. Grzebałkowska se neomezuje na polské krajany, líčí i úděl japonského chlapce umístěného do internačního tábora v USA, španělských dětí, které se ocitly v SSSR, nebo hocha, který dětství prožil v přepychu jako syn Němci dosazeného generálního guvernéra Polska.

Přeložila Jarmila Horáková. (Absynt)

Nanao Sakaki: Jít nalehko... Básně japonského poutníka knihu vybral Zdenko Pavelka

K příležitosti nedožitých sta let Nanaa Sakakiho vyšla v Česku už čtvrtá knížečka jeho veršů. Ty svazky připomínají strom, pořád tentýž, ale proměňující se, košaticí. Pro nejnovější vydání překladatel Jiří Wein verše drobně upravil a přidal kratičkou vzpomínku na Nanaův odchod v horské vesnici Óšikamura před Vánoci 2008. Nakladatel básně seřadil chronologicky a přidal fotky z archivu překladatele i japanoložky Heleny Honcoopové, která navíc o Weinovi napsala krátký medailon. Kdo se s Nanaem, japonským soupeřníkem amerických beatníků, setkal, pocítil v sobě změnu. Jeho poezie obdarovává podobně: *Ve dvacátém prvním století / všechno zmizí / z planety Země / ale někde – – / říká vítr – – / někde ve dvacátém prvním století / žijí Romeo a Julie / žijí Romeo a Julie*. (Ve dvacátém prvním století; na hřbitově armády OSN 1950–1953, Pusan, Korea, říjen 1996).

Přeložil Jiří Wein. (DharmaGaia)

